

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 13. decembra 2018*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Evropski nalog za prijetje – Člen 4, točka 6 – Razlog za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje – Kaznivo dejanje, ki je podlaga za obsodbo na kazen odvzema prostosti v odreditveni državi članici, se v izvršitveni državi članici kaznuje zgolj z denarno kaznijo“

V zadevi C-514/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Cour d'appel de Liège (pritožbeno sodišče v Liègeu, Belgija) z odločbo z dne 3. avgusta 2017, ki je na Sodišče prispela 23. avgusta 2017, v postopku v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

Marina-Simiona Suta,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica v funkciji predsednice prvega senata, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. G. Fernlund in S. Rodin, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. junija 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- Za M.-S. Suta R. Destexhe, avocate,
- za belgijsko vlado C. Van Lul in C. Pochet ter J.-C. Halleux, agenti, skupaj z J. Maggio, experte,
- za nemško vlado T. Henze in J. Möller, agenta,
- za špansko vlado M. J. García-Valdecasas Dorrego, agentka,
- za nizozemsko vlado M. Bulterman in J. Langer, agenta,
- za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, agentka,
- za romunsko vlado C.-R. Canțăr ter E. Gane, R.-M. Mangu in L. Lițu, agentke,

* Jezik postopka: francoščina.

– za Evropsko komisijo R. Troosters in S. Grünheid, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 6. septembra 2018

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4, točka 6 Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL 2002, L 190, str. 1, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).
- 2 Ta predlog je bil vložen v Belgiji, v okviru postopka v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, ki so ga romunski organi 26. avgusta 2011 izdali zoper Marina-Simiona Suta.

Pravni okvir

Pravo Unije

Okvirni sklep 2002/584

- 3 V uvodnih izjavah 5, 6 in 10 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
 - „(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskoopravnih zadevah [biti nadomeščeno s sistemom] prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.“
 - (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.
- [...]
- (10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. [...]
- 4 Člen 1 Okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, v odstavkih 1 in 2 določa:
 - „1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapore ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.“

- 5 V členu 3 tega okvirnega sklepa so naštetih trije „[r]azlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“.
- 6 V členu 4 istega okvirnega sklepa z naslovom „Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“ so razlogi za fakultativno neizvršitev naštetih v sedmih točkah. Točka 6 tega člena v zvezi s tem določa:

„Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

[...]

(6) če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom“.

- 7 Člen 5 Okvirnega sklepa 2002/584 z naslovom „Jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih“ določa:

„Za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, lahko po zakonu izvršitvene države članice veljajo naslednji pogoji:

[...]

(3) kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.“

Okvirni sklep 2008/909

- 8 V uvodni izjavi 12 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24), (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2008/909), je navedeno:

„Ta okvirni sklep bi se moral smiselno uporabljati tudi za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih iz členov 4(6) in 5(3) Okvirnega sklepa Sveta [2002/584]. To med drugim pomeni, da bi lahko država izvršiteljica brez poseganja v navedeni Okvirni sklep preverjala obstoj razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena 9 tega okvirnega sklepa [...] kot pogoj za priznanje in izvršitev sodbe z namenom predaje osebe ali izvršitve kazenske sankcije v primerih iz člena 4(6) Okvirnega sklepa [2002/584].“

- 9 V skladu s členom 25 Okvirnega sklepa 2008/909, „[b]rez poseganja v Okvirni sklep 2002/584/PNZ se določbe tega okvirnega sklepa smiselno uporabljajo – kolikor so združljive z določbami navedenega okvirnega sklepa – za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih, ko se država članica zaveže k izvršitvi kazenske sankcije v primerih iz člena 4(6) navedenega okvirnega sklepa, ali če je v skladu s členom 5(3) navedenega okvirnega sklepa postavila pogoj, da je osebo treba vrniti zadevni državi članici, da bi v njej prestala kazen, s čimer se izogne nekaznovanosti zadevne osebe.“

Belgijsko pravo

- 10 Člen 6, točka 4, zakona z dne 19. decembra 2003 o evropskem nalogu za prijetje (*Moniteur belge* z dne 2. decembra 2013, v nadaljevanju: belgijski zakon o evropskem nalogu za prijetje), s katerim je bil v belgijsko pravo prenesen člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, določa, da se izvršitev lahko zavrne „če je bil evropski nalog za prijetje izdan za izvršitev kazni ali prostostnega ukrepa, kadar je zadevna oseba belgijski državljan ali prebiva v Belgiji in se pristojni belgijski organi zavežejo k izvršitvi te kazni ali prostostnega ukrepa v skladu z belgijskim pravom.“
- 11 Zakon z dne 15. maja 2012 o uporabi načela vzajemnega priznavanja zapornih kazni ali ukrepov, vezanih na odvzem prostosti, izrečenih v državi Evropske unije (*Moniteur belge* z dne 8. junija 2012, v nadaljevanju: zakon z dne 15. maja 2012), s katerim je bil v belgijsko pravo prenesen Okvirni sklep 2008/909, določa možnost prilagoditve kazni, če sta njeno trajanje ali narava nezdržljiva z belgijskim pravom. Vendar je izrecno določeno, da mora biti ta ukrep ali kazen v primeru prilagoditve čim bolj skladen z obsodbo, izrečeno v državi izdajateljici, in ga ni mogoče spremeniti v denarno kazen.
- 12 V zvezi s tem je iz predložitvene odločbe razvidno, da je Cour constitutionnelle belge (belgijsko ustavno sodišče) v sodbi z dne 27. februarja 2014 menilo, da denarna kazen, kar zadeva njeno naravo, ne ustreza zaporni kazni ali ukrepu, ki vključuje odvzem prostosti, in da bi bila sprememba zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, v denarno kazen v nasprotju z načelom vzajemnega priznavanja sodnih odločb.
- 13 Iz predložitvene odločbe in iz stališča belgijske vlade izhaja tudi, da se na podlagi člena 17(1) in člena 30 zakona o nadzoru cestnega prometa (*Moniteur belge* z dne 27. marca 1968) kazniva dejanja, na katera se nanaša zadevni evropski nalog za prijetje iz postopka v glavni stvari, kaznujejo samo z denarno kaznijo.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 14 Judecătoria Carei (prvostopenjsko sodišče v Careiju, Romunija) je s sodbo z dne 8. junija 2011 obsodilo M.-S. Suta, državljana Romunije, na kazen odvzema prostosti za eno leto in dveh mesecev, ker je vozil motorno vozilo brez veljavne registrske tablice in ker ni imel veljavnega voznškega dovoljenja ter je povzročil prometno nesrečo.
- 15 M.-S. Sut je zapustil Romunijo in vstopil v Francijo.
- 16 Romunski organi so 26. avgusta 2011 izdali evropski nalog za prijetje zoper M.-S. Suta za njegovo predajo zaradi izvršitve sodbe z dne 8. junija 2011.
- 17 M.-S. Sut se je februarja 2015 preselil v Belgijo, kjer živi od tedaj in kjer skupaj z ženo opravlja dejavnost samozaposlene osebe.
- 18 Državni tožilec pri Tribunal de première instance de Liège (sodišče prve stopnje v Liègu, Belgija) je 13. julija 2017 zahteval predajo M.-S. Suta za izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega 26. avgusta 2011. M.-S. Sut se v dopisu z dne 13. julija 2017 ni strinjal z zahtevano predajo, nato pa je z dopisom z dne 14. julija 2017 zahteval izvršitev kazni v Belgiji.
- 19 S sklepom z dne 19. julija 2017 je Tribunal de première instance de Liège (sodišče prve stopnje v Liègu) odredilo izvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 20 M.-S. Sut je zoper ta sklep na podlagi člena 6, točka 4, belgijskega zakona o evropskem nalogu za prijetje, s katerim je bil v belgijsko pravo prenesen člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, vložil pritožbo pri Cour d'appel de Liège (pritožbeno sodišče v Liègu, Belgija).

- 21 Glede tega predložitveno sodišče najprej ugotavlja, da M.-S. Sut prebiva na belgijskem ozemlju in ima s to državo gospodarske in družinske vezi, zato se lahko šteje za „zahtevano osebo, ki se nahaja v izvršitveni državi članici“, v smislu člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584. Dalje ugotavlja, da se kazniva dejanja, za katera je *Judecatoria Carei* (prvostopenjsko sodišče v Careiju) odredilo kazen odvzema prostosti, v Belgiji kaznujejo le z denarno kaznijo, in nazadnje, da zakon z dne 15. maja 2012, s katerim je bil v belgijsko pravo prenesen člen 8(3) Okvirnega sklepa 2008/909 in ki določa možnost prilagoditve kazenske sankcije, če je njeno trajanje ali narava nezdržljiva z belgijskim pravom, izrecno prepoveduje spremembo zaporne kazni odvzema prostosti v denarno kazen.
- 22 Na podlagi teh okoliščin belgijsko državno tožilstvo meni, da se kazen, ki jo je naložilo *Judecatoria Carei* (prvostopenjsko sodišče v Careiju), ne more izvršiti v Belgiji v skladu z belgijsko zakonodajo in da se zato M.-S. Sut ne more sklicevati na fakultativni razlog za zavrnitev iz člena 6, točka 4, belgijskega zakona o evropskem nalogu za prijetje.
- 23 Vendar se predložitveno sodišče sprašuje o upoštevnosti razlage glede na sodno prakso Sodišča, ki izvršitvenemu pravosodnemu organu omogoča, da kot posebej pomembno izpostavi možnost, da se zahtevani osebi po prestani kazni, na katero je bila obsojena, omogočijo boljše možnosti za socialno reintegracijo (glej med drugimi sodbi z dne 5. septembra 2012, *Lopes Da Silva Jorge*, C-42/11, EU:C:2012:517, točka 32, in z dne 29. junija 2017, *Popławski*, C-579/15, EU:C:2017:503, točka 21), hkrati pa zagotovi izvršitev kazni, ki jo je odredila država izdajateljica, ter glede uvodnih izjav Okvirnega sklepa 2008/909 v tem smislu, zlasti glede njegove uvodne izjave 9.
- 24 V teh okoliščinah je *Cour d'appel de Liège* (pritožbeno sodišče v Liègeu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je mogoče člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da ga ni mogoče uporabiti za dejanja, za katera je sodišče odreditvene države izreklo kazen odvzema prostosti, če se ta ista dejanja na ozemlju izvršitvene države kaznuje zgolj z denarno kaznijo, kar pomeni, da v skladu z nacionalnim pravom izvršitvene države članice v njej ni mogoče izvršiti kazni odvzema prostosti, s čimer se škoduje socialni reintegraciji obsojene osebe ter posega v njene družinske, socialne, ekonomske in druge vezi?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 25 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da kadar – tako kot v zadevi v glavni stvari – oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, prebiva v izvršitveni državi članici in s slednjo tvori družinske, socialne in poklicne vezi, lahko izvršitveni pravosodni organ ob upoštevanju socialne reintegracije navedene osebe, zavrne izvršitev tega naloga, čeprav se kršitev, za katero je bil izstavljen navedeni nalog, v skladu s pravom izvršitvene države članice kaznuje zgolj z denarno kaznijo.
- 26 Najprej je treba opozoriti, da je cilj Okvirnega sklepa 2002/584, kot izhaja zlasti iz njegovega člena 1(1) in (2) ter iz njegovih uvodnih izjav 5 in 7, nadomestitev multilateralnega sistema izročitve, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. decembra 1957, s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali kazenskega pregona, pri čemer zadnjenavedeni sistem temelji na načelu medsebojnega priznavanja (sodba z dne 25. julija 2018, *Minister for Justice and Equality* (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 27 Namen Okvirnega sklepa 2002/584 je torej, da se z uvedbo novega poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje ter da se tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da postane

prostor svobode, varnosti in pravice, tako da se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 40 in navedena sodna praksa).

- 28 Na področju, ki je urejeno z Okvirnim sklepom 2002/584, je načelo medsebojnega priznavanja – ki, kot je razvidno zlasti iz uvodne izjave 6 tega okvirnega sklepa, pomeni „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah – uporabljeno v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, v katerem je izraženo pravilo, da države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa. Izvršitveni pravosodni organi lahko torej načeloma zavrnejo izvršitev takega naloga samo iz taksativno naštetih razlogov za neizvršitev, določenih z Okvirnim sklepom 2002/584, za izvršitev evropskega naloga za prijetje pa se lahko določi le kateri od pogojev, ki so izčrpno naštetih v členu 5 tega okvirnega sklepa. Zato je, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev izvršitve zasnovana kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 29 Tako so v Okvirnem sklepu 2002/584 izrecno določeni razlogi za obvezno neizvršitev (člen 3) in fakultativno neizvršitev (člena 4 in 4a) evropskega naloga za prijetje ter jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih (člen 5) (glej sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 30 Čeprav Okvirni sklep 2002/584 temelji na načelu medsebojnega priznavanja, to priznavanje ne pomeni absolutne obveznosti izvršitve izdanega naloga za prijetje. Ureditev navedenega okvirnega sklepa, kot je razvidna zlasti iz njegovega člena 4, namreč državam članicam pušča možnost, da pristojnim pravosodnim organom v določenih okoliščinah omogočijo sprejetje odločitve, da je treba naloženo kazen izvršiti na ozemlju izvršitvene države članice (sodba z dne 5. septembra 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 31 Tako je zlasti v primeru člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, ki določa razlog za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje, iz katerega lahko izvršitveni pravosodni organi zavrnejo izvršitev takega naloga zaradi izvršitve zaporne kazni, kadar se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim nacionalnim pravom.
- 32 Tako je iz besedila te določbe razvidno, da je uporaba tega razloga za fakultativno neizvršitev pogojena z izpolnitvijo dveh pogojev, in sicer, prvič, da se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici, oziroma je državljan ali prebivalec te države in, drugič, da se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom.
- 33 Poleg tega, kot je Sodišče že poudarilo, iz besedila člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, zlasti iz besede „lahko“, izhaja tudi, da mora v primeru, da se država članica odloči, da bo to določbo prenesla v nacionalno pravo, izvršitveni pravosodni organ kljub temu imeti polje proste presoje v zvezi s tem, ali je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrniti ali ne. V zvezi s tem mora imeti ta organ možnost, da upošteva razlog za fakultativno neizvršitev iz te določbe, ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča ta, da se izvršitvenemu pravosodnemu organu omogoči, da kot posebej pomembno izpostavi možnost, da se zahtevani osebi po prestani kazni, na katero je bila obsojena, omogočijo boljše možnosti za ponovno vključitev v družbo (glej v tem smislu sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski, C-579/15, EU:C:2017:503, točka 21 in navedena sodna praksa).

- 34 Na prvem mestu je glede prvega pogoja iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 Sodišče že pojasnilo, da zahtevana oseba „prebiva“ v izvršitveni državi članici, če ima v njej dejansko prebivališče, „nahaja“ pa se v njej, če se v tej državi članici že nekaj časa neprekinjeno zadržuje in je zato z njo vzpostavila podobno tesne vezi, kot izhajajo iz prebivališča (sodba z dne 17. julija 2008, Kozłowski, C-66/08, EU:C:2008:437, točka 54).
- 35 Drugič, kar zadeva drugi pogoj iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, kot je Sodišče že poudarilo, iz besedila te določbe izhaja, da vsaka zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje predpostavlja resnično zavezo izvršitvene države članice, da bo izvršila kazen odvzema prostosti, ki je bila izrečena zahtevani osebi. Iz tega sledi, da mora izvršitveni pravosodni organ pred vsako zavrnitvijo izvršitve evropskega naloga za prijetje preveriti možnost dejanske izvršitve kazni odvzema prostosti v skladu s svojim nacionalnim pravom. Če izvršitvena država članica dejansko ne more izvršiti kazni, mora izvršitveni pravosodni organ izvršiti evropski nalog za prijetje in torej zahtevano osebo predati odreditveni državi članici (sodba z dne 29. junija 2017, Popławski, C-579/15, EU:C:2017:503, točka 22).
- 36 Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da sta dva zgoraj navedena pogoja izpolnjena, presoja tudi, ali obstaja upravičen interes za prestajanje kazni, ki je bila izrečena v odreditveni državi članici, na ozemlju izvršitvene države članice (glej sodbo z dne 17. julija 2008, Kozłowski, C-66/08, EU:C:2008:437, točka 44). Ta presoja navedenemu organu omogoča, da upošteva cilj, ki se uresničuje s členom 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, kot je bilo to navedeno v točki 33 te sodbe.
- 37 Iz zgoraj navedenega izhaja, da se lahko možnost, ki jo ima izvršitveni pravosodni organ, da na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zavrne predajo zahtevane osebe, uporabi samo, če ta sodni organ po preveritvi, prvič, da ta oseba spada na področje uporabe te določbe v smislu točke 34 te sodbe in, drugič, da se lahko kazen odvzema prostosti, ki jo je tej osebi izrekla odreditvena država članica, dejansko izvrši v državi članici izvršitve, meni, da obstaja upravičen interes za izvršitev kazni, ki je bila naložena v odreditveni državi članici, na ozemlju izvršitvene države članice.
- 38 V zadevi v glavni stvari je predložitveno sodišče ugotovilo, da M.-S. Sut prebiva v Belgiji, v smislu člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584. Treba je torej ugotoviti, da je prvi pogoj za uporabo člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 izpolnjen.
- 39 Kar zadeva drugi pogoj, je predložitveno sodišče ugotovilo, da se kazniva dejanja, ki so podlaga za evropski nalog za prijetje, v Belgiji ne kaznujejo s kaznijo odvzema prostosti, temveč z denarno kaznijo.
- 40 Kot izhaja iz besedila postavljenega vprašanja, pa predložitveno sodišče meni, da taka okoliščina pomeni, da se Kraljevina Belgija ne more zavezati k izvršitvi te kazni v skladu s svojo nacionalno zakonodajo, v smislu člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584.
- 41 Glede tega je treba na prvem mestu poudariti, da člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 ne vsebuje nobenega elementa, na podlagi katerega bi se drugi pogoj iz te določbe lahko razlagal tako, da pravosodnemu organu izvršitvene države članice avtomatično preprečuje zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje, ker pravo te države članice za kršitev, za katero je bil izstavljen navedeni nalog, določa le denarno kazen. Iz samega besedila te določbe je namreč razvidno, da ta določba od izvršitvene države članice preprosto zahteva, da se skladno s svojo nacionalno zakonodajo zaveže k izvršitvi kazni odvzema prostosti, ki je določena v izdanem evropskem nalogu za prijetje.
- 42 Na drugem mestu je treba spomniti, da imajo države članice, kadar se odločijo za prenos člena 4 Okvirnega sklepa 2002/584 v nacionalno pravo, pri izvajanju te določbe in zlasti njene točke 6, nujno nekaj diskrecijske pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2009, Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, točka 61).

- 43 V teh okoliščinah, kot je Sodišče že poudarilo, nacionalni zakonodajalec, ki se na podlagi možnosti, ki mu jih daje člen 4 navedenega okvirnega sklepa, odloči omejitimi primere, v katerih lahko njegov izvršitveni pravosodni organ odkloni predajo zahtevane osebe, le okrepi sistem predaje, vzpostavljen s tem okvirnim sklepom v prid območja svobode, varnosti in pravice (sodba z dne 6. oktobra 2009, Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, točka 58).
- 44 Z omejevanjem položajev, v katerih lahko izvršitveni pravosodni organ v konkretnem primeru zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, taka zakonodaja namreč le olajša predajo zahtevanih oseb v skladu z načelom vzajemnega priznavanja, navedenim v členu 1(2) Okvirnega sklepa 2002/584, ki je temeljno pravilo, določeno s tem okvirnim sklepom (sodba z dne 6. oktobra 2009, Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, točka 59).
- 45 Nacionalnemu zakonodajalcu države članice je zato prepuščeno, da uporabi razlog za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, ki določa, da če se kaznivo dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, v tej državi članici kaznuje zgolj z denarno kaznijo, se zadnjenavedena ne more zavezati k izvršitvi zaporne kazni za namene tega člena.
- 46 Sodišče je namreč že odločilo, da čeprav je namen razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zlasti omogočiti, da se kot posebej pomembna izpostavi možnost, da se zahtevani osebi po prestani kazni, na katero je bila obsojena, omogočijo boljše možnosti za ponovno vključitev v družbo, pa ta cilj, ki je nedvomno pomemben, ne more izključiti, da države članice pri izvajanju tega okvirnega sklepa omejijo – v smislu, določenim s temeljnim pravilom iz člena 1(2) tega okvirnega sklepa – primere, v katerih bi moralo biti mogoče zavrniti prijetje osebe, ki spada na področje uporabe navedenega člena 4, točka 6 (glej sodbo z dne 6. oktobra 2009, Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 47 Tretjič, čeprav je zakonodajalec Unije pri sprejetju člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 državam članicam zaradi lažje socialne rehabilitacije zahtevane osebe nameraval omogočiti zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje, je kljub temu v tej isti določbi skrbno določil pogoje uporabe tega razloga za zavrnitev, med njimi zlasti zavezo države izvršiteljice, da učinkovito izvrši kazen odvzema prostosti, naloženo zahtevani osebi, da se zagotovi izvršitev naložene kazni in da se tako izogne tveganju nekaznovanja te osebe.
- 48 Nazadnje je treba pojasniti, kot je to storil generalni pravobranilec v točkah 82 in 83 sklepnih predlogov, da nobena določba v Okvirnem sklepu 2008/909 ne more vplivati niti na področje uporabe niti na način uporabe razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584. Čeprav je res, da se določbe Okvirnega sklepa 2008/909 v skladu z njegovim členom 25 smiselno uporabljajo za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih, ko se država članica zaveže k izvršitvi kazenske sankcije v primerih iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, pa je zakonodajalec Unije namreč izrecno določil, da se te določbe uporabljajo samo, če so združljive z določbami zadnjenavedenega okvirnega sklepa.
- 49 V teh okoliščinah mora izvršitveni pravosodni organ, ki je edini pristojen za razlago nacionalnega prava, v skladu s točko 36 te sodbe med preverjanjem, ki ga mora opraviti za namene zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, zagotoviti, da – čeprav se kaznivo dejanje, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje, v skladu z nacionalnim pravom kaznuje le z denarno kaznijo – to pravo kljub temu omogoča učinkovito izvršitev kazni odvzema prostosti, ki jo je država članica izdajateljica naložila zoper osebo, ki predmet evropskega naloga za prijetje.
- 50 Glede na navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, razlagati tako, da kadar – tako kot v zadevi v glavni stvari – oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, prebiva v izvršitveni državi članici in z njo tvori družinske, socialne in poklicne vezi, lahko izvršitveni pravosodni organ ob

upoštevanju socialne reintegracije navedene osebe zavrne izvršitev tega naloga, čeprav se kršitev, za katero je bil izdan navedeni nalog, v skladu s pravom izvršitvene države članice kaznuje zgolj z denarno kaznijo, če v skladu z nacionalnim pravom ta okoliščina ne ovira dejanske izvršitve kazni odvzema prostosti, izrečene zahtevani osebi, v tej državi članici, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

- 51 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da kadar – tako kot v zadevi v glavni stvari – oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, prebiva v izvršitveni državi članici in z njo tvori družinske, socialne in poklicne vezi, lahko izvršitveni pravosodni organ ob upoštevanju socialne reintegracije navedene osebe, zavrne izvršitev tega naloga, čeprav se kršitev, za katero je bil izdan navedeni nalog, v skladu s pravom izvršitvene države članice kaznuje zgolj z denarno kaznijo, če v skladu s tem istim nacionalnim pravom ta okoliščina ne ovira dejanske izvršitve kazni odvzema prostosti, izrečene zahtevani osebi, v tej državi članici, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Silva de Lapuerta

Bonichot

Arabadjiev

Fernlund

Rodin

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 13. decembra 2018.

Sodni tajnik

A. Calot Escobar

Predsednik

K. Lenaerts